

## Himerele din pustiu iernii

Emilian Oniciuc

---

Din pustiu iar bate vântul,  
Gerul printre pietre crapă,  
Gheața acoperă pământul,  
Platoșă e... și peste apă.

Peste ea și-obolul iernii  
O căruță c-un biet cal  
Se-mpotrivește vremii  
Trecând vadul către mal.

Sticla pâraie sub roate,  
Căruțașul cruce își face!  
Aplecat de vânt din spate,  
Șchifuit prin mii de ace...

Nu mai are mult săracul  
Până râul îl va trece  
Dar se teme că: la dracul!  
Se va duce în apa rece...

Roatele prin praf de gheață  
Tânguiesc risipa serii,  
Calul trage stors de viață,  
Badea poartă dorul verii...

După cruntă chinuială  
Omul nostru din căruță  
Se lipește cu sfială  
Lângă draga lui mândruță...

Focul chinuie himere!  
Viforul la geamuri bate;  
Prin dulci clipe efemere  
În căruță el se zbate...

Roatele-s înțepenite,  
Calul îi căzut pe-o parte;  
Prin troienile cernite  
Badea este dus departe...

În pustiu au plecat vânturi,  
Fulgii mari din cer valsează;  
Mândra își croșetează fluturi

Printre griji... Apoi oftează!

02.12.2016

Revizuit: 19.03.2019